

Respons

Pakistan: Sipah-e- Sahaba og Lashkar-e- Jhangvi, organisasjon, aktiviteter og utbredelse

Problemstilling/spørsmål:

I hvilken grad er organisasjoner som Lashkar-e-Jhangvi og Sipah-e-Sahaba (Millat-e-Islamia Pakistan) i stand til å bedrive individrettet forfølgelse av shiamuslimer utenfor organisasjonenes kjerneområder (sørlige og vestlige deler av Punjab) og i de større byene (Karachi, Lahore, Islamabad etc.), i form av målrettede drap, bortføringer etc.?

Sipah-e-Sahaba Pakistan (SSP)

SSP ble dannet i 1985, den gang under navnet Anjuman Sipa-e-Sahaba Pakistan. Bakgrunnen for SSP var blant annet det shiadominerte føydalsamfunnet i Punjab og den generelle økningen i religiøse og politiske spenninger i Pakistan på 70- og 80-tallet. SSP har hatt sitt kjerneområde i Jhang som ligger i regionen mellom det sentrale og sørlige Punjab. I dette området er shiamuslimske landeieres økonomiske og politiske innflytelse stor (SATP u.å.b). Enkelte kilder mener at Zia-ul-Haq-regimet i Pakistan støttet dannelsen av SSP da SSP utgjorde en islamistisk motvekt til den demokratibevegelsen som kjempet mot ul-Haqs regime. Andre kilder igjen har pekt på SSP som en reaksjon på den iranske shiamuslimske revolusjonen (U.S. Departement of State 2006, s. 256).

SSP er en del av deobandi-bevegelsen, og har som overordnet mål å gjøre Pakistan til en ren sunnimuslimsk stat. Sentrale kilder i SSP har hevdet at SSP ikke er involvert i terrorisme og at konflikten mellom shiaer og sunnier ikke kan løses med vold, men gjennom forhandlinger. Sikkerhets- og etterretningskilder antar at det er tette bånd mellom SSP og Lashkar-e-Jhangvi, men SSP benekter dette (SATP u.å.b).

SSP antas å ha 3000-6000 tilhengere involvert i ulike former for voldelig sekteriske aktiviteter, i hovedsak rettet mot shiaer. De fleste SSP-kadre kommer fra Punjab (SATP u.å.b).

SSP skal ha vært en av organisasjonene som dannet Afghan Jihad Council (AJC). AJC består av flere sunnimuslimske partier og organisasjoner, blant annet Jaimat –e Islami (JeI). SSP er videre antatt å ha nære relasjoner til Taliban, Harkat-ul-Mujahideen, Jaish-e-Mohammed (basert i Kashmir og Jammu i India). SSP har også tett kontakt med det politiske partiet

Respons **Pakistan: Sipah-e-Sahaba og Lashkar-e-Jhangvi, organisasjon, aktiviteter og utbredelse**

Jamaat-Ulema-e Islam (JuL) som driver en rekke deobandi madrassaskoler i Pakistan (SATP u.å.b).

Aktiviteter

SSP-ekstremister oppgis å aksjonere på to hovedområder; målrettet mot prominente shiaer og mot moskeer og andre samlingssteder for shiamuslimer generelt (SATP u.å.b).

SSP har, til forskjell fra Lashkar-e-Jhangvi, hele tiden hatt en klar politisk profil, stilt til valg og blant annet deltatt i koalisjonsregjeringen i Punjab.

Utbredelse/områder

Punjab utgjør SSPs kjerneområde, her fremstår SSP som et ordinært politisk parti, organisert i distrikts- og lokallag. SSP skal ha over 500 lokallag i Punjabs 34 distrikter og har størst oppslutning i byene Sargodha, Bahawalpur, Jhan, Multan og Muzaffargarh (SATP 2009). SSP har imidlertid innflytelse i alle Pakistans provinser og antas å være landets største ekstremistiske sunnimuslimske gruppe (U.S. Department of State 2006). SSP skal også ha flere internasjonale kontorer blant annet i Canada og England (SATP u.å.b). South Asia Terrorist Portal monitorerer og registrerer fortløpende hendelser som involverer SSP¹ (SATP 2009).

Lashkar-e-Jhangvi

Lashkar-e-Jhangvi (LeJ) ble etablert i 1996 som en utbrytergruppe fra Sipah-e-Sahaba (SATP 2009) fordi de mente SSP hadde blitt for moderat. Enkelte kilder betegner LeJ som en militant del av SSP, noe SSP benekter. Lashkar-e-Jhangvi betegnes som sunnikstremistisk hvis mål er å transformere Pakistan til en sunnimuslimsk stat ved bruk av voldelige virkemidler. LeJ er del av deobandi-bevegelsen (SATP u.å.a). LeJ er sterkt anti-USA, anti-Israel, anti-India, anti-Iran og anti-shia (Raman 2007, s. 1).

Hele LeJs lederskap består av tidligere jihad-soldater som kjempet mot sovjetiske styrker i Afghanistan. Majoriteten av soldatene (kadre) kommer fra de mange sunnimuslimske madrassaskolene som finnes i Pakistan (SATP u.å.a).

LeJs første leder var Riaz Basra. Han ble drept i mai 2002. LeJ ledes i dag av Akram Lahori, som sammen med Riaz Basra og Malik Ishaque grunnla bevegelsen i 1996. Lahori ble arrestert i Karachi i 2002 for terrorvirksomhet, inklusiv 38 sekteriske drap på prominente personer i Sindh-provinsen (SATP u.å.a).

South Asia Terrorist Portal beskriver LeJ som et nettverk av løselig koordinerte undergrupper i ulike deler av Pakistan, særlig i områdene rundt Punjab. Hver undergruppe har autonome ledere. Mange terrororganisasjoner har hatt suksess med denne formen for løs organisering av små grupper som ikke er i konstant kontakt med hverandre, da denne organiseringsformen gjør det vanskelig for myndighetene i landet å utrydde hele gruppen (SATP u.å.a).

¹ Listen finnes på http://www.satp.org/satporgtp/countries/pakistan/terroristoutfits/SSP_tl.htm og oppdateres jevnlig.

Hver LeJ gruppe antas å bestå av 5-8 kadre, og gruppene opererer i stor grad uavhengig av hverandre. Det er eksempler på LeJ-kadre som ikke kjenner til hvilke andre grupper som finnes i området. Det er ulike anslag på hvor mange kadre som er tilknyttet LeJ. South Asia Terrorist Portal anslår ca. 300 kadre (SATP u.å.a), mens U.S. Department of State anslår under 100 (U.S. Department of State 2006, s. 209).

Enkelte kilder hevder at LeJ ble delt i to fraksjoner i 2000. Den ene ledet av Riaz Basra med hovedsete i Punjab, den andre ledet av Qari Abdul Hai (alias Qari Asadullah/Talha) med hovedsete i Karachi.

LeJ har tett tilknytning til Taliban og mottok/mottar mye støtte derfra. LeJ har blant annet kjempet sammen med Taliban mot Nord-alliansen. LeJ-kadre ble gitt beskyttelse i Afghanistan mens Taliban hadde makten der. Som del av deobandi-bevegelsen har LeJ også kontakter med andre deobandi-grupper, og er videre en del av Osama bin Landens ”International Islamic Front for Jihad Against the Crusaders and the Jewish People”. LeJ er rapportert å ha kontakter med Harkat-ul-Jihad-al-Islami og Harkat-ul-Mujahideen (HuM), sistnevnte er basert i Jammu og Kashmir i India (Raman 2007). Blant annet hevdes det at LeJ og HuM har felles treingsleire i Afghanistan hvor kadre oppholder seg 4-8 uker av gangen og får opplæring i mer avanserte våpen, eksplosiver og ”hit and run” taktikk (SATP u.å.a). LeJ har også kontakter med gruppen Jaish-e Mohammed.

Aktiviteter

LeJ er ansvarlig for et stort antall drap og massakre på shiamuslimer og målrettede drap av shialeidere. LeJ gjennomfører i hovedsak angrep på fremtredende shiamuslimer som leger, advokater, lærere, politikere, religiøse ledere, politi og byråkrater, samt angrep på moskeer og andre samlingssteder for shiamuslimer (SATP u.å.a). LeJ utfører også angrep på hazaraer, som i hovedsak er shiaer, og hazaradominerte områder blant annet i Quetta.

Utbredelse/områder

LeJ begynte sin terrorvirksomhet i Punjab-området. To av de mest sentrale treningsleirene er plassert i Muridke i Sheikipura og Kabirwal i Khanewal. LeJ er også rapportert å ha treningsleire i Afghanistan i områdene rundt Kabul (lokalisering ukjent) (SATP u.å.a).

I 2006 utkom en rapport fra ulike etterretningsorganisasjoner til Ministry of Interior i Pakistan, hvor det indikeres at LeJ er i stand til å utføre angrep på shiamål i Lahore, Rawalpindi, Gujranwala, Multan, Khanewal, Layya, Bhakkar, Jhang, Sargodha, Rahimyar Khan, Karachi, Dera Ismail Khan, Bannu, Kohat, Parachinar, Hangu, Hyderabad, Nawabshah, Mirpur Khas og Quetta (SATP u.å.a). South Asia Terrorist Portal har monitorert og registrert angrep utført av LeJ fra 1996 og frem til i dag. De ovenfor nevnte områder dominerer også i SATPs oversikt².

² Hele listen er tilgjengelig på <http://www.satp.org/satporgtp/countries/pakistan/terroristoutfits/Lej.htm>. Listen oppdateres jevnlig.

En respons er et svar på konkrete spørsmål og problemstillinger som saksbehandlere i utlendingsforvaltningen har stilt Landinfo. Responser er ikke ment å være utfyllende redegjørelser for et tema eller et spørsmål, men skal gi svar på de konkrete spørsmålene som er stilt, og ellers inneholde det som til enhver tid trengs av bakgrunnsinformasjon.

Referanser

- Raman, B. (2007, 31. desember). *Lashkar-E-Jhangvi & Al Qaeda - International Terrorism Monitor - Paper No 337*. Noida, India: South Asia Analysis Group. Tilgjengelig fra http://www.saag.org/common/uploaded_files/paper2526.html [lastet ned 1. oktober 2009]
- SATP, dvs South Asian Terrorist Portal (2009). *Incidents involving Sipah-e-Sahaba Pakistan*. New Dehli: SATP. Tilgjengelig fra http://www.satp.org/satporgtp/countries/pakistan/terroristoutfits/SSP_tl.htm [lastet ned 5. oktober 2009]
- SATP, (u.å.a). *Lashkar-e-Jhangvi*. New Dehli: SATP. Tilgjengelig fra <http://www.satp.org/satporgtp/countries/pakistan/terroristoutfits/Lej.htm> [lastet ned 1. oktober 2009]
- SATP (u.å.b). *Sipah-e-Sahaba Pakistan, Terrorist Group of Pakistan*. New Dehli: SATP. Tilgjengelig fra <http://www.satp.org/satporgtp/countries/pakistan/terroristoutfits/ssp.htm> [lastet ned 1. oktober 2009]
- U.S. Department of State (2006, april). *Country Reports on Terrorism 2005*. Washinton, DC: U.S. Department of State. Tilgjengelig fra <http://www.state.gov/documents/organization/65462.pdf> [lastet ned 1. oktober 2009]

© Landinfo 2009

Materialet i denne publikasjonen er omfattet av åndsverklovens bestemmelser. Uten særskilt avtale med Landinfo er enhver eksemplarfremstilling og tilgjengeliggjøring bare tillatt i den utstrekning det er hjemlet i lov.